

Det var oprindeligt foreslået, at man i Loven skulde genoptage den i 1937 ophævede Bestemmelse i § 6, hvorefter Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, kunde slutte sig sammen i *Landskasser*, der ligestilledes med de almindelige Arbejdsløshedskasser. Til Begrundelse heraf anførtes i Bemærkningerne til Lovforslaget:

„Der var i Medfør af denne Bestemmelse givet Anerkendelse til en af *Kristelig Dansk Fællesforbund* oprettet Arbejdsløshedskasse, Kristelig Arbejdsløshedskasse, medens der iøvrigt ikke havde fundet Anerkendelse Sted af ikke fagligt begrænsede Kasser.

Da man ikke finder, at der er rimelig Grund til at fratage de Arbejdere, der maatte ønske at danne en Arbejdsløshedskasse paa det i den tidligere Arbejdsløshedslovs § 6, Stk. 3, angivne Grundlag, Adgangen til at opnaa offentlig Anerkendelse og dermed Ret til Statstilskud, foreslaas det, at der i Arbejdsløshedslovens § 6 som nyt Stk. 3 optages en Bestemmelse ganske svarende til den i 1937 ophævede.“

Denne Bestemmelse enedes man imidlertid under Sagens Behandling i Folketinget om at lade udgaa. Bortset herfra gik Lovforslaget uændret gennem begge Rigsdagens Ting.

Lovforslaget blev ved 1. Behandling i Folketinget gjort til Genstand for en indgaaende Debat, under hvilken ikke mindst den foreslaaede Tilføjelse til § 6 drøftedes. Det henvises derefter til Behandling i et Udvalg, der afgav en udførlig Betænkning.

Det oplyses heri, at det ikke paa Grundlag af de Oplysninger, der i den forholdsvis knappe Tid kunde fremskaffes, var muligt at skabe den fornødne Tilslutning til Gennemførelsen af Tilføjelsen til § 6. I Stedet for havde Ministeren saa givet Tilsagn om at tage Spørgsmaalet op senere samt at søge Hjemmel til aarlige Bevillinger paa Finansloven, der kunde muliggøre et rimeligt Tilskud til „Kristelig Arbejdsløshedskasse“. I Overensstemmelse hermed stillede Udvalget Ændringsforslag om, at den nævnte Ændring skulde udgaa, medens et Flertal (V., R. V. og K. F.) i øvrigt indstillede Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det var fremsat.

De *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer gør i Betænkningen gældende, at det vilde have været naturligt, om Regeringen, naar den for længere Tid fremefter skal fastlægge Vilkaarene for Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer, ikke havde begrænset Opgaven til at indføje den normale Reguleringsbestemmelse. Hvis man ikke vilde gaa til en egentlig Forbedring i selve Loven, burde man være gaaet ind i en Forhandling om en midlertidig Støtte i den vanskelige Overgangstid. Regeringen og Flertalspartierne har imidlertid afvist